

F. t. l. vedr. finansiel virksomhed og forskellige andre love

tut. Derfor åbner bestemmelsen mulighed for, at oplysninger kan gå både fra det långivende instituttet til det udstedende institut og den anden vej.

Omfanget af de oplysninger, der skal videregives, vil kunne variere fra lån til lån.

I tilfælde af en tvist om, hvorvidt videregivelsen har været nødvendig, vil det være op til det långivende institut og det udstedende institut at godtgøre, at den konkrete videregivelse har været nødvendig for risikostyringen og administration af sikkerhedsgrundlaget for obligationsudstedelsen.

Den udveksling af personhenførbare oplysninger, som bestemmelsen åbner mulighed for, vurderes at kunne finde sted inden for rammerne af persondataloven og databeskyttelsesdirektivet. Således vurderes det, at videregivelsen er nødvendig for, at den finansielle virksomhed, som der videregives oplysninger til, kan varetage sine berettigede interesser i forbindelse med risikostyringen og administrationen af den portefølje af lån, som ligger til grund for udstedelsen af særlig dækkede obligationer.

Det er ligeledes vurderingen, at hensynet til den person, hvis oplysninger udveksles, ikke overstiger virksomhedernes interesse i at kunne udveksle oplysningerne. Der er ved denne vurdering lagt vægt på, at låntager har en interesse i at kunne få et lån ydet på baggrund af en udstedelse af særligt dækkede obligationer i sit sædvanlige pengeinstitut, uanset om dette selv har mulighed for at udstede særlig dækkede obligationer, eller om lånet finansieres via fælles funding, at videregivelse er nødvendig for at kunne foretage den nødvendige risikostyring og administration, og at låntager i forbindelse med indgåelse af låneaftalen er oplyst om, at der vil kunne blive udvekslet fortrolige oplysninger om vedkommende mellem et fælles funding institut og vedkommendes pengeinstitut.

Til nr. 4

Det foreslås at indsætte otte nye bestemmelser - §§ 152 a-152 h - som vedrører forskellige forhold, som pengeinstitutter skal overholde i forbindelse med udstedelse af særligt dækkede obligationer.

§ 152 a

Der stilles i forslaget til § 152 a krav om, at værdien af de aktiver, som medregnes til sikkerhed for særligt dækkede obligationer, til enhver tid mindst skal svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer.

Det foreslås i § 152 a, stk. 1, 1. pkt., at pengeinstituttet skal holde aktiverne adskilt fra instituttets øvrige aktiver. Det betyder f.eks., at der hverken må ske

en sammenblanding med instituttets egenbeholdning af fondsaktiver og pantebreve, eller midler, der tilhører instituttets øvrige kunder.

Kravet om adskillelse stilles, fordi aktiverne – efter at omkostninger til administrator er dækket – først skal tjene til fyldestgørelse af obligationsindehaverne og modparter på finansielle kontrakter til afdækning af risici på aktiverne og herefter til dækning af långivere, der har ydet lån til brug for at opfylde krav om at stille supplerende sikkerhed, jf. § 247 d, stk. 1. Aktiverne indgår således ikke i konkursmassen, hvis pengeinstitutet erklæres konkurs, men udskilles til et særligt administrationsbo, jf. forslaget til § 247 b, stk. 1. Hvis der er overskydende aktiver efter, at disse parter er fyldestgjort, skal de overskydende aktiver overføres til pengeinstituttet eller dettes konkursbo. Der kan kun foretages udlæg i aktiverne, hvis det sker med respekt af obligationsindehavernes, modparter på finansielle kontrakters og seniorgældslångiveres krav.

Det foreslås i § 152 a, stk. 1, 2. pkt., at aktivernes samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af de udstedte dækkede obligationer, ligesom pantesikkerheden for det enkelte lån til enhver tid skal overholde lånegrænsen herfor. Aktiverne skal registreres i et register, jf. forslaget til § 152 g, stk. 1.

I det omarbejdede kreditinstitutdirektivs definition af særligt dækkede obligationer stilles der krav om, at de udstedte obligationer sikkerhedsmæssigt til enhver tid skal være dækket af summen af værdien af pantebreve og øvrige supplerende aktiver inden for de belåningsgrænser, som det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF foreskriver for de enkelte godkendte aktivtyper. De typer af aktiver, der må ligge til sikkerhed for obligationsudstedelsen, er beskrevet i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF, bilag VI, del 1, punkt 68. Dette kan f.eks. være statsgarantier, visse fordringer på kreditinstitutter samt pantebreve i fast ejendom og skibe. Aktivtyperne er opremset i den foreslåede § 152 c. Den sikkerhedsmæssige dækning bag de særligt dækkede obligationer skal ikke kun være opfyldt i forbindelse med lånets udbetaling, men i hele obligationens løbetid.

Det er et krav i henhold til det omarbejdede kreditinstitutdirektiv, at direktivets belåningsgrænser i alle tilfælde skal overholdes på enkeltlånsniveau. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at lånegrænserne overholdes samlet set for hele porteføljen. Dette gælder således også for situationer, hvor der måtte være tale om solidarisk hæftelse mellem låntagerne, sådan som det tidligere har været normalt for låntagning i danske kreditforeninger.